

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **J. J.**, v řízení zastoupeného JUDr. Jiřím Juříčkem, advokátem se sídlem Brno, Údolní 5, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 28.6.2011 č.j. 4412/11-0300-802606, ve věci svobodného přístupu k informacím,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Finančního ředitelství (jehož působnost s účinností od 1.1.2013 přešla na Odvolací finanční ředitelství – dále jen „žalovaný“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v Olomouci (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10.5.2011 č.j. 226025/11/379020800418,

jímž správní orgán I. stupně odmítl žalobcovu žádost o poskytnutí informace dle § 13 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“).

Namítá, že:

- 1) informace, které požaduje, se bezprostředně týkají žalobce a majetku, který byl jeho výlučným vlastnictvím. Žalobce své vlastnické právo správním orgánům řádně doložil;
- 2) jde o informace známé správnímu orgánu I. stupně z jeho úřední činnosti, když správní orgán I. stupně:
 - a) byl přímým účastníkem exekučního řízení, v němž byly žalobci movité věci, jichž se požadované informace týkají, odebrány;
 - b) byl současně tím, kdo předmětné věci dostal do faktické dispozice a dále s nimi nakládal;požadované informace tak nemusí vytvářet ani od třetích subjektů opatřovat;
- 3) pokud měl správní orgán I. stupně za to, že podání informací, které byly předmětem žádosti, nespadají do jeho působnosti, měl žádost s náležitým odůvodněním odložit dle § 14 odst. 5 InfZ, nikoli odmítnout.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na napadené rozhodnutí a dodává, že:

- 1) – 2) povinný subjekt ani žalovaný nejsou oprávněni v rámci poskytování informací podle InfZ zkoumat, zda je žádost o informaci podložena právním zájmem žadatele. Správní orgány zkoumají jen, zda požadovanou informací disponují a pokud ano, zda lze takovou informaci podle InfZ poskytnout. Těmito otázkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval a setrvává na stanovisku, že vůči těmto otázkám vyvodil patřičné závěry;
- 3) ačkoli databáze vozidel a stavebních strojů není v kompetenci orgánů finanční správy, přesto se požadované informace pravděpodobně u správního orgánu I. stupně nacházejí, neboť byly získány od daňových subjektů v daňových řízeních, která se jich týkají. Takové informace však nelze postupem podle InfZ poskytnout.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal u správního orgánu I. stupně žádost o poskytnutí informací podle InfZ, ve které popisuje, že mu v rámci výkonu rozhodnutí vedeného Okresním soudem v Olomouci proti povinné TERRA spol. s r.o. pod sp. zn. E 775/92 byly odebrány stavební stroje a vozidla, která blíže specifikuje. Dle potvrzení Okresního soudu v Olomouci ze dne 26.5.1993, které žalobce k žádosti přiložil, byly uvedené stroje a vozidla převzaty právě správním orgánem I. stupně k uspokojení jeho pohledávky vůči TERRA spol. s r.o. Dále popisuje, proč má postup Okresního soudu v Olomouci za nezákonný a uvádí, že výkonem rozhodnutí vymáhaná pohledávka byla uspokojena jiným způsobem. Uzavírá, že žádá o poskytnutí informace, kde se předmětné stroje a vozidla nacházejí a co brání jejich vydání zpět žalobci. Správní orgán I. stupně dne 15.3.2011 žádost odmítl kusým odůvodněním, že podle § 10 InfZ neposkytne informace o majetkových poměrech třetích osob získané na základě daňových

zákonů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, k němuž bylo rozhodnutí ze dne 15.3.2011 zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Správní orgán I. stupně žádost opětovně odmítl dne 10.5.2011 jednak proto, že žalobce nedoložil své vlastnictví k předmětným strojům a vozidlům, jednak proto, že odkazuje-li žalobce na výkon rozhodnutí vůči TERRA, spol. s r.o., ta je třetí osobou, o jejíž majetkových poměrech nemůže být informace podle § 10 InfZ poskytnuta, a konečně proto, že není povinností správního orgánu I. stupně obstarávat informace z registrů vedených jinými orgány (z registru vozidel). Uvádí na závěr, že mu nepřísluší ani posuzovat zákonnost soudních rozhodnutí. I proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. V něm zdůrazňuje, že požadované informace jsou správnímu orgánu I. stupně známe, neboť to byl právě on, kdo v řízení o výkon rozhodnutí předmětné stroje a vozidla převzal. K odvolání přiložil též fotokopie faktur, jimiž byly žalobci vyúčtovány ceny předmětných strojů a vozidel, jako doklad o svém vlastnictví. Odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, v němž uvádí, že podání žalobce jsou rozporná, požaduje-li *aktuální* informace, které by měl mít správní orgán z řízení, které proběhlo před 18 lety. Listiny, jimiž má být prokázáno vlastnictví žalobce k předmětným strojům a vozidlům má za irelevantní, když tyto listiny jsou vesměs z r. 1990-91, tzn. nevylučují, že v r. 1993 byly již ve vlastnictví TERRA, spol. s r.o., současně nemají vypovídací hodnotu k aktuálnímu stavu. To vše však nemá žalovaný za prioritní. Povinný subjekt podle InfZ zkoumá jen, zda je poskytnutí požadované informace v jeho kompetenci, zda informace existuje a zda je ji možno podle InfZ poskytnout, nebo zda jejím poskytnutím brání některé z omezení obsažených v InfZ. Správní orgán I. stupně neshromažďuje ani nezpracovává aktuální informace o tom, kde se nacházejí vozidla a stavební stroje, není povinen ani oprávněn tyto informace pro žalobce získávat od jiných subjektů. Z faktu, že správní orgán I. stupně převzal vozidla v r. 1993, pak nelze vyvozovat povinnost správního orgánu I. stupně evidovat vlastníka tohoto majetku po uplynutí dalších 18 let. Informace o aktuálním vlastníkovi předmětných strojů a vozidel se nicméně ve spisech správního orgánu I. stupně nacházet může jako informace získaná od daňových subjektů v daňových řízeních, které se jich týkaly. Takové informace však nelze poskytnout (§ 10 InfZ). Uvádí dále, že správní orgán I. stupně disponuje informacemi o majetku, s nimiž je příslušný hospodařit, ovšem předmětné stroje a vozidla „*se v této kategorii nenachází*“. Správní orgán I. stupně proto postupoval podle žalovaného správně, pokud žádost odmítl.

Krajský soud předně konstatuje, že žalobcova žádost je značně nejasná v tom, že se jí dožaduje informace o tom, kde se vozidla nacházejí *v r. 2011*, t.j. po 18 letech od doby, kdy se staly žalobcem tvrzené skutečnosti. Pokud se žádostí požaduje informace, co brání vydání předmětných strojů a vozidel žalobci, je tato žádost formulována značně obecně a s ohledem na to, že byla sepsána advokátem (právnickým profesionálem) i poněkud zmatečně, pokud současně odkazuje na úkon exekučního soudu – přenechání věcí k uspokojení pohledávky správního orgánu I. stupně. Správní orgány však nikdy nevyzvaly žalobce k odstranění těchto nejasností a nakládaly s žádostí jako s řádnou. Za této situace bylo jejich povinností posoudit tuto žádost podle jejího obsahu.

Obsahem žádosti je podle posouzení krajského soudu především snaha žalobce o zjištění skutečnosti, zda se stále předmětné stroje a vozidla nacházejí v dispozici správního orgánu I. stupně (a pokud ano, co brání jejich vydání žalobci).

Takto věc rozhodně neposoudil správní orgán I. stupně, který – veden přísně formálním posouzením obsahu požadované informace – uvedl jen, že jakkoli patrně disponuje informacemi o aktuálním držiteli těchto strojů a vozidel – nemůže informace poskytnout s ohledem na § 10 InfZ. Zatížil tak své rozhodnutí vadou.

Tato vada však byla v řízení zhojena žalovaným, který žalobci tuto informaci poskytl, pokud konstatoval, že předmětné stroje a vozidla netvoří majetek, se kterým by byl správní orgán I. stupně oprávněn hospodařit, z čehož je evidentní, že v jeho dispozici se již uvedené stroje a vozidla nenacházejí.

Předmětem soudního přezkumu je pak především napadené rozhodnutí žalovaného (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), kdy soud při své činnosti posuzuje proběhlé správní řízení jako celek. Byla-li tedy tato informace žalobci ve správním řízení (byť až žalovaným jako odvolacím orgánem) fakticky poskytnuta, je žalobní bod 2) nedůvodným, neboť žalobci byla informace o tom, že správní orgán I. stupně již předmětnými stroji a vozidly nedisponuje, poskytnuta.

Krajský soud se dále ztotožňuje s žalovaným v tom, že otázka žalobcova vlastnictví k předmětným strojům a vozidlům je pro poskytnutí informace podle InfZ zcela irrelevantní, když pro posouzení žádosti o informace je relevantní jen, zda informace existuje, zda její poskytnutí je v kompetenci správního orgánu I. stupně a zda jejímu poskytnutí nebrání některá z výluk obsažených v InfZ. Žalobní bod 1) tak – bez ohledu na to, že nad rámec potřebného odůvodnění se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjadřoval i k otázce prokázání žalobcova vlastnictví – směřuje mimo důvody, pro které žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl. Proto je tento žalobní bod nepřípustný a krajský soud se jím dále nezabýval.

Po poskytnutí informace žalobci o tom, že předmětné stroje a vozidla již nejsou v dispozici správního orgánu I. stupně, však bylo k řádnému vyřízení žádosti třeba vypořádat dále požadavek žalobce na zodpovězení dotazu, kde jsou stroje a vozidla v r. 2011 a co brání jejich vydání žalobci.

V rámci posouzení možnosti poskytnutí této informace se správní orgány zabývaly otázkami, zda předmětnou informací správní orgán I. stupně disponuje a zda jejímu poskytnutí nebrání některá z výluk z poskytnutí informací podle InfZ. Přes vyloučení možnosti, že by touto informací správní orgán I. stupně disponoval jako správce registru strojů a vozidel dospěly k závěru, že správní orgán I. stupně touto informací disponuje, neboť je mu známa z daňových řízení vedených právě vůči současným držitelům předmětných strojů a vozidel.

Nedůvodným je proto žalobní bod 3), neboť důvod k odložení žádosti by tu byl podle § 14 InfZ jen tehdy, pokud by správní orgán I. stupně informací nedisponoval vůbec. Dospěl-li naopak k závěru, že předmětnou informací disponuje, ale pro výlukou obsaženou v § 10 InfZ ji nemůže žalobci poskytnout, nebyl k odložení žádosti podle § 14 InfZ dán žádný důvod.

Krajský soud však konstatuje, že výslovně nebyla správním orgánem I. stupně ani žalovaným vypořádána ta část žádosti, kterou se žalobce domáhá informace, co brání vydání předmětných strojů a vozidel žalobci.

Správní orgány obou stupňů tak zatížily svá rozhodnutí vadou, když se touto částí žádosti nezabývaly. Krajský soud proto zkoumal, zda měla tato vada vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.] a dospěl k závěru, že tomu tak není. Již z povahy věci totiž vyplývá, že nemá-li správní orgán I. stupně předmětné stroje a vozidla ve své moci, nemůže je žalobci vydat – vydání těchto věcí žalobci tedy brání fakt, že je správní orgán I. stupně nemá.

Krajský soud shrnuje, že zejména žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyčerpал celý obsah žalobcovy žádosti postupem, který není v rozporu s příslušnou právní úpravou (InfZ).

Žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. března 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu